

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 12.746 van 19 juni 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 april 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BEERENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“Volgens uw verklaringen zou u de Irakese nationaliteit bezitten, van Koerdische origine zijn en afkomstig zijn van Mosul, Centraal-Irak. Dit is uw tweede asielaanvraag in België.

Op 20 april 2006 vroeg u een eerste keer asiel aan in België onder de naam van X, geboren op X in Ain-Tawil, Syrië. Op 16 oktober 2006 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een bevestigende beslissing van weigering van verblijf omwille van de bedrieglijkheid van uw asielrelaas. U tekende hiertegen geen beroep aan.

Op 25 april 2007 diende u een tweede asielaanvraag in. In het kader van uw tweede asielaanvraag zei u dat u tijdens uw eerste asielaanvraag valse verklaringen had afgelegd aangaande uw identiteit en uw nationaliteit. Ook verklaarde u dat uw eerder beweerde vluchtmotieven (eerste asielaanvraag) verzonnen zijn. U verklaarde toen dat u problemen zou hebben gekend met de Syrische autoriteiten nadat u deelnam aan Koerdische demonstraties en vieringen. U verklaarde een valse identiteit en nationaliteit te hebben opgegeven uit vrees naar Irak te worden teruggestuurd.

In het kader van uw tweede asielaanvraag verklaarde u X te heten, geboren op X te Mosul, in Centraal-Irak. Uw ouders zouden beiden afkomstig zijn van Dohuk (Noord-Irak). Kort na uw geboorte zouden zij naar Mosul zijn verhuisd en zich in de wijk X

hebben gevestigd. U verklaarde dat de veiligheidssituatie in Mosul na de val van het regime van Saddam Hussein heel slecht was. Kort vóór uw vertrek uit Irak zou u samen met uw vrienden X en X kennis hebben gemaakt met enkele Amerikaanse soldaten die aan het plaatselijk benzinstation gasflessen uitdeelden aan de bevolking. Omdat jullie een beetje Engels spraken, zouden zij aan jullie hebben gevraagd om bij hun komst aan het benzinstation voor hen te tolken. Op een bepaald moment zou een Arabische buurman uw vader hebben verwittigd dat Arabieren uit de wijk het niet namen dat u contact had met de Amerikanen en dat ze u kwaad wilden berokkenen. Toen het lichaam van uw vriend X dood werd aangetroffen in de wijk, zou u besloten hebben Irak te ontvluchten. Uw vader zou u naar uw schoonbroer X in de wijk X (Mosul) hebben gebracht, waar u tot aan uw vertrek zou zijn gebleven. Begin april 2006 zou u Irak hebben verlaten en naar Europa zijn gevlucht.

Ter ondersteuning van uw verklaringen aangaande uw Irakese nationaliteit en identiteit legde u in het kader van uw tweede asielaanvraag verschillende identiteitsstukken neer en de hierbijhorende vertaling: namelijk uw Irakees paspoort, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, uw nationaliteitsbewijs, een nationaliteitsverklaring, een attest betreffende de plaats van geboorteakte, een onmogelijkheidsverklaring voor het afleveren van een geboorteakte en een woonstatustest (mail)."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. X, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. X, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Er dient te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend en dit omwille van onderstaande redenen.

*Vooreerst, door gebruik te maken van een **valse nationaliteit (Syrië), een valse identiteit en verzonnen asielmotieven tijdens uw eerste asielaanvraag** heeft u bewust gepoogd de Belgische asielinstanties te misleiden om zodanig het statuut van vluchteling te worden toegekend. Als reden voor het aannemen van een valse nationaliteit en naamdracht gaf u aan dat u schrik had naar Irak te worden teruggestuurd en u zich door een kennis in Syrië heeft laten beïnvloeden (zie gehoorverslag CGVS, 8/11/2007, p. 3). Deze uitleg is niet afdoende. Immers, u heeft zich tot de Belgische asielinstanties gericht teneinde de internationale bescherming van het Geneefs Vluchtelingenverdrag in te roepen. Het komt aan elke asielaanvrager toe om alle relevante gegevens naar waarheid weer te geven. In allereerste instantie mag van u worden verwacht dat u uw ware identiteit en juiste nationaliteit onmiddellijk kenbaar maakt. U heeft dit niet gedaan maar bewust een ander identiteit en afkomst verzonnen. Deze gang van zaken is ontoelaatbaar. Bovendien dringt de vraag zich op waarom u een jaar wachtte alvorens een tweede asielaanvraag in België in te dienen. U geeft aan dat u na de bevestigende beslissing van het CGVS naar Nederland bent vertrokken, waar u op 21 december 2006 een asielaanvraag indiende en u er opnieuw als Syriër asiel aanvroeg (zie gehoorverslag CGVS, 5/09/2007, p. 2). U bleef aldus de fraude volhouden. Deze vaststelling doet afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid. Verder dient in het kader van uw tweede asielaanvraag te worden opgemerkt dat er **serieuze twijfels rijzen aangaande uw recent verblijf in Mosul, Centraal-Irak**. U verklaarde geboren en getogen te zijn in Mosul en er tot aan uw vertrek in 2006 te hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS, 5/09/2007, p. 3). Uit uw verklaringen blijkt*

dat u wel over enige kennis over Mosul beschikt, maar deze is echter ontoereikend voor iemand die beweert zijn hele leven in Mosul te hebben gewoond. Zo antwoordde u vaak onvolledig en incorrect op enkele essentiële kennisvragen aangaande Mosul. Kopieën van de informatie waarop het Commissariaat-generaal zich hiervoor baseerde werden toegevoegd aan het administratief dossier.

Tijdens het interview voor het CGVS van 5/09/2007 werd uw volledige adres in Mosul gevraagd. U verklaarde in de wijk X te hebben gewoond. De naam van de straat, steeg of huisnummer kende u niet (zie gehoorverslag CGVS, 5/09/2007, p. 4). Dit is uiterst ongeloofwaardig gezien u verklaarde gans uw leven op hetzelfde adres te hebben gewoond. Tijdens het tweede interview voor het CGVS van 8/11/2007, werd u deze vraag opnieuw gesteld. Het feit dat u plots wel op de hoogte bleek van uw volledige adres in Mosul is uiterst merkwaardig en wijst op een ingestudeerd karakter (zie gehoorverslag CGVS, p. 1). Verder bleek u weliswaar op de hoogte van het feit dat er in Mosul een luchthaven is, maar kon u deze totaal niet situeren (zie gehoorverslag CGVS, 5/09/2007, p. 12). U verklaarde verder na de val van het Baathregime het presidentieel paleis van Saddam Hussein te hebben bezocht, maar kon niet antwoorden waar zich dit in Mosul bevindt (zie gehoorverslag CGVS, 5/09/2007, p. 12). Nochtans bent u er geweest, zo zegt u. Alsook is het opmerkelijk dat u niet weet hoeveel bruggen er in Mosul zijn en u slechts één brug bij naam kon noemen (zie gehoorverslag CGVS, 5/09/2007, p. 11-12). Toen u werd gevraagd wat u kon vertellen over de veiligheidssituatie in uw wijk na de val van het regime van Saddam Hussein, bleef u heel vaag en algemeen (zie gehoorverslag CGVS, 5/09/2007, p. 10). Nochtans zou u mede door deze onveiligheidssituatie hebben besloten om Irak te verlaten. Verder kon u niet één voorbeeld geven van een KDP- of PUK-verantwoordelijke in Mosul sinds de val van het regime in 2003 (zie gehoorverslag CGVS, 5/09/2007, p. 9). U verklaarde dat er een kantoor was van de KDP in uw wijk. Wie er aan het hoofd stond van dit kantoor, wist u niet. Verder moest u het antwoord schuldig blijven toen u werd gevraagd wie de gouverneur was van Mosul op het moment van uw vertrek (zie gehoorverslag CGVS, 5/09/2007, p. 8).

Verder bleek u weliswaar op de hoogte van het feit dat de ziekenhuizen Saddam en "Jumhuriya" zich in Mosul bevinden. Maar toen u werd gevraagd waar het ziekenhuis "Jumhuriya" in Mosul gelegen is, kon u niet antwoorden (zie gehoorverslag CGVS, 5/09/2007, p. 13). Evenmin wist u hoe het ziekenhuis "Saddam" na de val van het regime werd genoemd (zie gehoorverslag CGVS, 5/09/2007, p. 14). U verklaarde verder dat er in uw wijk christenen woonden. Toen u werd gevraagd in welke wijken in Mosul er nog christenen woonden, moest u wederom het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, 5/09/2007, p. 14-15). Verder is het opmerkelijk dat u geen enkele wijk in het centrum van Mosul bij naam kan noemen (zie gehoorverslag CGVS, 5/09/2007, p. 15). Voor iemand die beweert gans zijn leven in Mosul te hebben gewoond is dit opnieuw hoogst ongeloofwaardig. Tot slot is uw verklaring als zouden de wijken "Mansur" en "Intisar" in elkaars buurt liggen, niet correct (zie gehoorverslag CGVS, 5/09/2007, p. 16). Beide wijken liggen immers aan een verschillende kant van de rivier die de stad opdeelt.

Bovenstaande opmerkingen stellen uw recent verblijf in Mosul in een bedrieglijk daglicht. Hierdoor kan ook serieus getwijfeld worden gehecht aan uw verklaringen als zou u in Mosul problemen hebben gehad, noch kan er geloof worden gehecht aan uw vrees die u bij een eventuele terugkeer naar Mosul zou hebben.

Ter ondersteuning van uw Irakese nationaliteit en afkomst uit Mosul legde u verschillende identiteitsstukken neer, met name uw nationaliteitsbewijs en uw identiteitskaart (die u bij had bij uw vertrek uit Irak) en verschillende stukken die u na uw aankomst in België via de Irakese ambassade in België heeft bekomen (nl. een nationaliteitsgetuigschrift, een onmogelijkheidsverklaring om een geboorteakte neer te leggen, een attest betreffende de plaats van afgifte van uw geboorteakte en een Irakees paspoort). Verder legde u een kopie (mail) neer van een attest van woonst van Mosul dat werd afgegeven in 1994.

Uit deze stukken kan worden afgeleid dat u in Mosul bent geboren, uw beide ouders afkomstig zijn van Dohuk (Noord-Irak) en uw identiteitsstukken (identiteitskaart en nationaliteitsbewijs) werden afgegeven in Dohuk, Noord-Irak (nl. Algemene Directie voor nationaliteit en Burgerlijke Stand). Uit bovenvermelde stukken kan echter niet worden afgeleid dat u recent in Mosul woonachtig was of daar heeft verbleven.

Voor wat betreft het door u neergelegde rijbewijs, afgeleverd door de Verkeersinstantie van Mosul op 19/01/2003, dient te worden opgemerkt dat rekening

houdend met uw beperkte kennis over Mosul, dit stuk geen afbreuk doet aan voorgaande vaststellingen, namelijk dat er serieuze twijfels zijn aangaande uw recent verblijf in Mosul. Bovendien dient te worden gewezen op de relatieve bewijswaarde van Iraakse identiteitsdocumenten die op eenvoudige wijze, zowel binnen als buiten Irak, illegaal verkrijgbaar zijn. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich hiervoor baseert is eveneens toegevoegd aan het administratief dossier.

Rekening houdend met bovenstaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Evenmin kan u de status van subsidiaire bescherming worden toegekend. Naast uw problemen omwille van uw contacten met de Amerikanen haalde u de algemene slechte veiligheidssituatie aan in Mosul. Echter, gelet op uw gebrekkige kennis over Mosul én gelet op de initiële fraude aangaande uw afkomst, nationaliteit en identiteit, is het voor het CGVS onmogelijk zich een correct beeld te vormen van uw juiste profiel, van uw precieze verblijfplaats(en) en van de leefsituatie de laatste jaren voor uw beweerde vertrek uit Centraal-Irak. Bijgevolg is het CGVS evenmin in staat een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming in uw hoofde. Aldus kan u de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4 § 2c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet (reëel risico van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict) niet worden toegekend.”

3.2. Verzoeker voert de schending aan van artikel 62 van de voormelde wet 15 december 1980, volgens hetwelk de administratieve beslissingen met redenen worden omkleed.

Hij stelt dat zijn eerste asielaanvraag werd afgesloten op 16 oktober 2006 door een bevestigende beslissing van weigering van verblijf door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS). Hij diende een tweede asielaanvraag in om deze vergissing recht te zetten en zijn ware identiteit bekend te maken.

Met betrekking tot zijn nationaliteitsbewijs en identiteitskaart stelt verzoeker dat deze, in tegenstelling met wat het CGVS beweert, werden uitgereikt in Mosul en niet in Dohuk. Het is enkel omdat hij Koerd is dat op deze documenten Dohuk vermeld wordt.

Verzoeker meent dat uit zijn rijbewijs zijn afkomst uit Mosul blijkt, hetgeen wordt bevestigd in het attest van woonst waaruit blijkt dat zijn familie woonachtig is te Mosul en dat hij recent verkreeg van zijn ouders uit Irak.

Verzoeker voegt tevens een kaart toe op naam van zijn vader, waaruit zijn afkomst uit Mosul blijkt.

Hij verwijst naar een recent arrest van de Raad van State waarin de bewijskracht van authentieke stukken wordt bevestigd.

Verzoeker meent dat zijn afkomst wordt gestaafd met originele documenten, waarvan nergens wordt aangetoond dat zij niet authentiek zouden zijn, en is van oordeel dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980.

3.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van het CGVS over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert, zonder dat het een aanvullend onderzoek kan zijn en zich uitsluitend op het rechtsplegingdossier baseert, rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De Raad stelt vast dat verzoeker zowel in België als in Nederland asiel aanvroeg onder een andere identiteit en nationaliteit.

Hij vroeg in België een eerste maal asiel aan op 24 april 2006, waarbij hij verklaarde X te heten, te zijn geboren in X en de Syrische nationaliteit te hebben (administratief dossier, map X, stuk 12). Verzoeker verklaarde tevens dat hij (i) woonde in Ain-Tamil (ii) Kurmanji en

Arabisch spreekt (iii) drie zussen heeft, die allen in Syrië verbleven (iv) de laatste twee jaar landbouwer was (administratief dossier, map X, stuk 10, nrs. 11, 12, 32 en 36). Hij verklaarde te zijn gevlucht omwille van problemen ingevolge zijn deelname aan Koerdische demonstraties en vieringen (*Ibid.*, nr.41).

Verzoeker vroeg op 21 december 2006 asiel aan in Nederland (administratief dossier, map X, stuk 15: landeninformatie) en verklaarde dat hij ook daar aangaf Syriër te zijn, met de voormelde identiteit (*Ibid.*, stuk 8, p.2).

Op 25 april 2007 vroeg verzoeker een tweede maal asiel aan in België, deze maal onder de identiteit van X, geboren te Mosul en van Iraakse nationaliteit (administratief dossier, map X, stuk 12). Verzoeker verklaarde dat hij de eerste maal asiel aanvraagde onder de Syrische nationaliteit met de hoop dat, indien hij zou worden teruggestuurd, dit naar Syrië zou zijn (administratief dossier, map X, stuk 11a, nr.41). Hij verklaarde tevens dat hij (i) woonde in Mosul (ii) Badini spreekt (iii) één broer en zes zussen heeft (iv) de laatste twee jaar geen beroep had (*Ibid.*, nrs. 11, 12, 32 en 36). Hij verklaarde te zijn gevlucht omwille van problemen met de Arabieren ingevolge zijn contacten met de Amerikanen (*Ibid.*, nr.41).

De Raad stelt vast dat verzoeker de bestreden motivering aangaande zijn gebrekkige kennis over Mosul niet weerlegt, zodat deze als niet-betwist en vaststaand wordt beschouwd. In acht genomen verzoekers verklaring dat hij is geboren en getogen in Mosul en hij er tot zijn vertrek in 2006 heeft gewoond, is het niet aannemelijk dat verzoeker geen correct antwoord kon formuleren op de gestelde vragen aangaande (i) zijn eigen adres te Mosul (ii) de luchthaven van Mosul (iii) het presidentieel paleis van Saddam, hetgeen des te meer klemmt daar verzoeker beweert dit te hebben bezocht (iv) het aantal bruggen over de Tigris (v) de namen van deze bruggen (vi) de veiligheidssituatie in zijn wijk na de val van het regime van Saddam (vii) KDP- of PUK- verantwoordelijken (viii) de gouverneur van Mosul ten tijde van zijn vertrek (ix) de ziekenhuizen van Mosul (x) de wijken waar christenen wonen (xi) de wijken in het centrum van Mosul (xii) de wijken Mansur en Intisar.

Bovendien strookt verzoekers verklaring te zijn geboren en getogen in Mosul en er altijd te hebben gewoond niet met de inhoud van de door hem voorgelegde identiteitsdocumenten. Zo werd zijn identiteitskaart afgeleverd te Sersenk, Dohuk, hetgeen door verzoeker uitdrukkelijk werd bevestigd tijdens zijn gehoor bij het CGVS (administratief dossier, map X, stuk 8, p.3), en stond verzoeker, blijkens dit document, in 1998 ingeschreven in X (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 2). Ook verzoekers nationaliteitsbewijs werd afgeleverd in Dohuk (*Ibid.*, bijlage 3). Hiermee geconfronteerd op het CGVS, verklaarde verzoeker dat er in Dohuk een speciaal departement was voor Koerden uit het Noorden (administratief dossier, map X, stuk 8, p.3). Verzoeker legde tevens een attest neer van de Iraakse ambassade van 14 augustus 2007, waarop wordt vermeld dat zijn identiteitsdocumenten werden afgegeven in Dohuk (*Ibid.*, stuk 14: documenten).

In het verzoekschrift wijzigt verzoeker zijn verklaringen en beweert hij dat zijn nationaliteitsbewijs en identiteitskaart werden uitgereikt in Mosul (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.4). Ter staving hiervan legt hij een attest neer van de Iraakse ambassade, waarop vermeld staat dat zijn identiteitsdocumenten werden afgegeven in Mosul (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 4). Dit attest is niet alleen strijdig met het reeds voorgelegde attest van 14 augustus 2007, doch vertoont tevens een interne tegenstrijdigheid aangezien het werd opgemaakt om de conformiteit te bevestigen van de “*volgende gegevens*”, hoewel het verder geen gegevens bevat.

Derhalve is verzoekers beweerde afkomst uit Mosul niet geloofwaardig.

Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen stelt dat de vreemdeling enkel een beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal kan instellen bij de Raad wanneer hij doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die van de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar de interpretatie die bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang, opdat de vordering ontvankelijk zou zijn, persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (zie o.a.

R.v.St., nr. 169.116, 20 maart 2007; R.v.St., nr. 148.037, 4 augustus 2005; R.v.St., nr. 139.086, 12 januari 2005). Volgens het algemeen rechtsbeginsel "*Fraus omnia corrumpit*" (R.v.St., nr. 168.515, 5 maart 2007; R.v.St., nr. 116.620, 28 februari 2003; R.v.St., nr. 99.520, 5 oktober 2001; R.v.St., nr. 98.827, 12 september 2001), dat de openbare orde raakt, wordt het wettig karakter van het belang aangetast wanneer verzoeker de Belgische asielinstanties op intentionele wijze misleidt om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen.

Verzoeker heeft de asielinstanties misleidt omtrent zijn identiteit en nationaliteit. Verzoekers verweer dat hij een eerste asielaanvraag indiende onder de Syrische nationaliteit uit angst om naar Irak teruggestuurd te worden is niet aanvaardbaar. Tevens blijkt uit het bovenvermelde dat hij zijn beweerde afkomst uit Mosul niet aannemelijk maakt. Uit voormelde vaststellingen blijkt dat verzoeker herhaaldelijk gepoogd heeft de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden teneinde de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen.

Hieruit volgt dat het beroep onontvankelijk is wegens ontstentenis van het wettelijk vereiste rechtmatig belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 19 juni 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

mevr. A. DE POOTER,	toegevoegd griffier.
---------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.